



מופץ
ב-16,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א



העלון מוקדש לרפואת:
נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
בתושח"י

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

"הדרך לישועות"

על הפסוק "יערוף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי"

מבאר "התפארת שלמה מרדומסק" עפ"י "הנועם אלימלך" שמה שאנחנו רואים צדיקים שמרפאים חולים זה כי ע"י לימודם בתורה הם מחדשים חידושים והם בוראים דברים חדשים ולכן אפילו שנגזרה על האדם גזירה חס ושלום המה בתורתם ועבודתם מביאים את האדם הזה בעולם החדש והוא כאיש אחר וממילא על אותו אדם לא נגזרה הגזירה.

אפשר לומר על פי דרך הבעל שם טוב שמי שמחובר לצדיקים ומשמשם והולך בדרכם אז הוא מקושר אליהם וממילא הוא "קרוב לצלחת".

וגם אם הוא פגם וחס ושלום נגזרה עליו גזירה אז היא מתבטלת בזכות אותם הצדיקים שהוא מחובר אליהם כי בכל פעם אותו אדם נהיה אדם חדש ועל האדם החדש לא נגזרה הגזירה.

ועוד אפשר לומר "יערוף כמטר" לערוף זה לחתוך מטר זה מים ומים זה יסוד התאוה כידוע מרבי חיים ויטאל בספרו "שערי קדושה", תחילת עבודת ה' זה לערוף את המטר דהיינו לעשות איפוק לתאוות שלי ועבודה כזו מביאה ישועות בלי סוף כמו שכתוב בהמשך הפסוק "תזל כטל אמרתי".

יהי רצון שנוזח ללכת בדרך האמת אמן כן יהי רצון.

שבת שלום

הר' עמית אלימלך

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום.

מקור הרעות והטוב

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט א-ל אמונה ואין עוול צדיק וישר הוא (לב, ד)

התורה אומרת שאין דבר רע שקורה לאדם סתם כך, אלא הכל נובע מחשבון מדוקדק שהקב"ה עושה עם בריותיו, ואם באה צרה לאדם הרי היא נובעת כתוצאה ממעשיו שלו.

וכך אומר המדרש (שוחר טוב): "אפילו אם רואים שהקב"ה מצדיק את הרשע ומרשע [מייסר] את הצדיק, עם כל זאת נאמר 'הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט א-ל אמונה ואין עוול'. אמרו לו למשה: מי גרם לך שלא תכנס לארץ? אמר להם [משה]: אני גרמתי! אמרו לו: ולא הקב"ה עשה לך זאת? אמר להם: חס ושלום!

אמרו לו לאדם הראשון: מי גרם לך מיתה? אמר להם [אדם הראשון]: אני גרמתי לי! אמרו לו: ולא עשה לך הקב"ה? אמר להם: חס ושלום!

משל לחולה שהיה מושלך למיטה, הלך הרופא וראה אותו, התחיל מצוה עליו, ואמר לו: דבר פלוני אכול, ודבר פלוני לא תאכל, שהוא רע לך ומסוכן למות! אכל [החולה דברים שהרופא צוה עליו שלא לאכול] וסיכן [עצמו] למות, אמרו לו: שמא הרופא גרם לך? אמר להם: אני הוא שעשיתי לעצמי! שאילו שמעתי לו מה שציוני לא הייתי מת".

רואים מדברי המדרש שאפילו גדולי עולם, כשבאה עליהם צרה, האשימו רק את עצמם, וידעו שהיא באה בגלל מעשיהם. וכך כותב האור החיים הקדוש (שמות ו, ב) בביאור הפסוק (איכה ג, לח) "מפי עליון לא תצא הרעות והטוב", שהרעות והייסורים שבאים על האדם לא יוצאים ממנו יתברך, אלא כל אלו הן תוצאה ממעשי האדם. [ומה שאומר הפסוק ש"הטוב" גם הוא לא יוצא "מפי עליון", פירושו שהקב"ה לא גוזר מי יהיה צדיק, אלא דבר זה מסור ביד כל אדם לבחור בטוב ולהיות צדיק].

שבת שלום

דיבורים מתוך הארץ

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי (לב, א)

ניתן לבאר בדרך רמז: "האזינו השמים ואדברה" - מה היא הדרך לזכות לכך שבשמיים יאזינו ברצון לדיבורי התורה והתפילה שלי?

בשעה ש"תשמע הארץ אמרי פי" - שאשים מול עיני בשעת הלימוד והתפילה את ה'ארציות' שלי, ואדבר בתורה ותפילה מתוך שפלות וענוה, אז אזכה שהם יעלו ויתקבלו בשמיים לרצון.

תורה עם אהבה

יערוף כמטר לקחי (לב, ב)

אומר ר' בונים מפשיסחא: דברי תורה דומים למטר, שתועלתו לא ניכרת מיד בירידתו, רק לאחר זמן כשהשמש מפציעה ומחממת את הצמחים ומגדלת אותם, אז ניכרת תועלת המטר בהשקייתו את הארץ.

כך בדברי תורה, אין ההשפעה ניכרת מיד, אלא לאחר זמן.

ונראה לומר, שמשום כן נמשלה התורה למטר, שכשם שמטר לבדו לא די בו בשביל להצמיח צמחים ופירות, והם צריכים בנוסף למטר את פעולתה של השמש שמחממת ומצמיחה אותם, כך יהודי שרוצה לזכות ללמד לאחרים את תורת ה' ולהצמיח בהם אהבת תורה ויראת שמיים, חייב למסור את התורה עם הרבה אהבה וחום לשומעיו, בדומה לשמש, ועל ידי זה תתגלה השפעתה של התורה בכל ישותם, ותצמיח את פירותיה המתוקים בכל ארחות חייהם. וכך כותב הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה (פרק ה הלכה יב) "וצריך אדם להיזהר בתלמידיו ולאובחם..." אולם רב שאינו אוהב את תלמידיו, לא יצליח להצמיח מהם פירות טובים למרות כל התורה שילמדם.

לע"נ: הודיה בת עידית | נועם בן ארז וענבה | יוחאי ח' בן מרים הי"ד | שלמה בן ברכה ברטה | יונה נגמה בת שמעה | שרה בת מרים | דרור בן שרה | אשר בן אילנה | ולאמנש בת דינה | ולמנוס בן פגז ד"ל

זמני השבת			
ח"פ	ניחה	ציאה	ר"ת
19:33	19:00	17:55	ח"פ
19:34	19:00	18:02	תל אביב
19:32	18:59	17:46	ירושלים
19:34	19:00	17:55	באר שבע



בידיים שלך לשנות חיים!
הצטרף גם אתה
להפצת העלונים של דרך הבעל שם טוב
☎ 052-2258276 | אברהם: 052-7163882 | עומר: 052-2258276

ארבעת המינים

בחג הסוכות יש שתי מצוות מרכזיות - סוכה וארבעת המינים. ארבעת המינים מסמלים ארבעה סוגי אנשים בעם ישראל. דרך הבעש"ט נותנת פירוש מיוחד ומדהים על כל אחד מארבעת המינים ומה הוא מסמל בעבודת ה' שלנו.

אתרוג, לולב, הדס וערבה

לאתרוג יש טעם וגם ריח - זה מסמל את הצדיקים שיש להם טעם וריח.

ללולב יש טעם בלי ריח - זה תמר שהוא טעים אבל בלי ריח, הם לא צדיקים גמורים, זה כבר באמצע... להדס יש ריח בלי טעם - אין מה לאכול בו ולערבה אין לא טעם ולא ריח.

למרבה הפלא, האתרוג לא מקבל את הברכה, אלא הלולב. וזה פלא עצום, הרי ללולב יש רק טעם בלי ריח, הוא לא מסמל את הצדיקים לכאורה, אז למה הוא מקבל את הברכה?

אתם יודעים שאת הלולב עם הערבה וההדס נוטלים ביד ימין ואת האתרוג ביד שמאל וכך מחברים אותם בשתי ידיים ומנענעים. ושוב פלא הרי האתרוג הכי חשוב - אם כן, למה מחזיקים אותו ביד שמאל? הרי יד שמאל מסמלת חולשה ורפיון. ויתרה מכך, אתרוג זה ראשי תיבות "אל תבואני רגל גאווה", אם כך האתרוג הוא מושלם, אז מה באמת הבעיה שלו?

שאלה נוספת, אתם יודעים שסוכה, באופן נורמלי זו דירה של בהמות, כמו שכתוב "עקב נסע סוכותה, ויבן לו בית, ולמקנהו עשה סוכות על כן קרא שם המקום סוכות" - זאת אומרת שמי

גר בסוכה? כבשים, תישים ועזים. מאידך גיסא, אנחנו יודעים שסוכה נקראת "צילה דנאמנותה" - הקב"ה נמצא בסוכה, "כי יצפנני בסוכו ביום רעה יסתירני בסתר אוהלו בצור ירוממני", סוכה בגימטריא שווה תשעים ואחת, יהוה שווה עשרים ושש ושם אדנות בגימטריא שווה שישים וחמש וביחד תשעים ואחת כמניין סוכה. מצד אחד, אומרים לך סוכה זו דירה של בהמות, ומצד שני אומרים לך סוכה זה "צילא דנאמנותא" - צל האמונה.

שאלה נוספת ואחרונה בלי נדר, כתוב בתורה "חג הסוכות תעשה לך" - אומרת הגמרא במסכת סוכה דף כ"ט שסוכה גזולה - פסולה. בן אדם גנב למישהו סוכה, ישב שם ואכל כזית לחם, האם הוא יצא ידי חובה או לא? לא! מהיכן אנחנו יודעים? "חג הסוכות תעשה לך" - משלך ולא גזולה. שואלים המפרשים למה בכלל צריך פסוק? גם בלי פסוק ידענו שזה לא טוב, כי זו מצווה הבאה בעבירה. אומרים המפרשים שמצווה הבאה בעבירה זה רק אסור מדברנן, אבל מדאורייתא אין בזה בעיה. בן אדם גנב שופר או תפילין והשתמש בהם יש לו רק בעיה מדברנן כי הוא עשה מצווה שבאה בעברה, אבל באמת מהתורה הוא יצא ידי חובה. השאלה היא למה סוכות שונה מכל המצוות שגם מהתורה לא יוצאים ידי חובה בסוכה גזולה?

עד כאן השאלות, בואו נתחיל...

ארבעת המינים על פי הדרך

אנחנו בעזרת השם רוצים לעשות שינוי קטן בהסתכלות על ארבעת המינים ממה שמקובל. אנחנו יודעים שלא **אתרוג** יש טעם וריח, בפשטות כולם מסבירים שטעם פירושו תורה ומצוות וריח פירושו מעשים טובים. יש לו גם תורה ומצוות וגם מעשים טובים - גם בין אדם למקום וגם בין אדם לחברו. אתרוג מסמל את האנשים שיש להם טעם וריח ו**לולב** מסמל את האנשים שיש להם רק טעם בלי ריח. "פרי הארץ" אומר שטעם זה תורה ומעשים טובים, וריח זה יראת שמיים כפי שכתוב בספר ירמיהו "בהריחו ביראת השם". ריח מרומם את הנשמה.

ללולב יש רק טעם בלי ריח, זאת אומרת רק מצוות ומעשים טובים אבל בלי יראת שמיים.

הדס זה מי שיש לו יראת שמיים אבל אין לו מעשים טובים ולימוד התורה ול**ערבה** אין כלום - לא תורה ולא מעשים טובים ולא יראת שמיים - לא טעם ולא ריח... שימו לב טוב לדברים, ארבעת המינים לא מסמלים את האדם עצמו, אלא את מה

שהאדם חושב על עצמו. יש מה שאתה באמת ויש מה שאתה חושב על עצמך. יש אדם שהוא פושע גדול, אבל הוא חושב על עצמו שהוא צדיק גדול. **אתרוג מסמל אנשים שחושבים על עצמם שיש להם טעם וריח, הבן אדם חושב שהוא מושלם, הוא אומר: "תסתכל, יש לי תורה, יש לי מצוות וגם יראת שמיים". לולב מסמל את האנשים הללו שחושבים על עצמם "נכון, יש לי תורה, מצוות ומעשים טובים, אבל אין לי ריח, אין לי יראת שמיים".**

הערבה מסמלת אנשים שחושבים שאין להם לא טעם ולא ריח, אין להם כלום - יכול להיות שהם גם ככה בפועל - אין להם לא תורה ולא מצוות, חילונים לגמרי.

ההדס מסמל את האנשים הללו שחושבים "יש לי יראת שמיים, יש לי אמונה, אבל אני לא מקיים מצוות, אני דתי בלב, אני מאמין בלב".

למה מברכים על הלולב?

שאלנו למה מברכים על הלולב? הרי ללולב יש טעם בלי ריח, האתרוג כביכול מסמל את הצדיקים - טעם וריח - אז על מי היה צריך לברך מארבעת המינים? על האתרוג, אז למה באמת מברכים "על נטילת לולב"? חז"ל אומרים שמברכים עליו כי הוא הכי גבוה, אבל ממתי מסתכלים על גובה? ביהדות מסתכלים על הפנימיות. אבל לפי מה שאמרנו זה נפלא! מדברים פה על אדם שחושב שהוא אתרוג, נכון, הוא לומד תורה ומקיים מצוות ויש לו גם אמונה - לפחות הוא חושב שיש לו אמונה - אבל הבעיה שלו שהוא חושב שהוא מושלם "כן, אני מושלם - יש לי תורה, מצוות, מעשים טובים ומעל לכל יש לי גם אמונה". אבל אם אדם חושב שהוא מושלם - זה החיסרון הכי גדול שלו, זו בעיה קשה מאוד, אי אפשר לברך על אחד כזה. אם תשאל צדיק אמיתי "יש לך אמונה?" מה הוא יגיד לך? "לי יש אמונה? לי אין אמונה ואם יש לי זה לא ממני, זה לא שלי, זו מתנה מה', אני מצד עצמי אין לי אמונה והראיה, שלפעמים הבן שלי מרגיז אותי, אבל משום מה לא הוצאתי את הכעס הזה החוצה". זאת אומרת מה הצדיק אמר? "אם היתה לי אמונה, למה כעסתי בכלל? סימן שאני לא חי אמונה אלא האמונה שלי היא מה'". כלומר, שורש הבעיה של האתרוג שהוא חושב שהוא אתרוג, הוא חושב שהוא מושלם. צדיק אמיתי יודע שהוא לא מושלם, לכן לא מברכים על האתרוג, אלה על הלולב - כדי ללמד אותך "תדע להכיר את החיסרון שלך, תדע שאתה לא מושלם".

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

ייעוץ אישי עם הרב:
050-3739010 שלומי

קו השיעורים העולמי
של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900

להקדשת עלון
ולתרומות:
052-225-8276

מענה אנושי
א'-ה' בין השעות
9:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

קבלת עלון וחיזוקים
ישירות למייל:
derech.alon@gmail.com

קו סיפורי הילדים:
08-919-0090

בחסות: הדרך לבית משלך
053-3150162 ישראל משכנתאות:



רוצים להזמין את הרב לשיעור ולהביא את האור לאזורים?

בואו להיות שותפים ולהאיר את הדרך בכל הארץ!

חייגו עכשיו לשלומי כהן: 050-3739010

וקבעו תאריך לשיעור הקרוב!

מטיפולת רגשית

052-5732470

שאל את הרב

לשאלות לרב ניתן לפנות גם במייל:

ask@bshemtov.co.il



חושב שאתה מאמין ואתה צדיק, לכן אומרים לך אסור לשבת בסוכה גזולה, וממי גזלתי סוכה? מבורא עולם. הקב"ה מביא לך אמונה, יראת שמים וצניעות אבל אתה חושב שזה שלך וממך. התפקיד שלך להכיר שלך אין אמונה ויראת שמים ואז ה' יתן לך אמונה ויראת שמים. ומה קורה שאתה מבין שאתה כלי ריק? אתה מבקש מה' "אבא, תן לי אמונה!" עכשיו ה' ירחם עליך ויביא לך אמונה וביטחון.

אני "כלי מלא בושה וכלימה" וה' החליט לרחם עלי ולתת לי טיפה אמונה ויראת שמים. מה יקרה אם אשכח שזה ה' נותן לי וזה שלוי? הוא יקח את זה ממני ומה יקרה לי אם אשכח שאלו הרחמים של ה'? אני אכעס, אשתגע, אעשה שטויות, אני אשכח שאני מציאות של בהמה, אני אשכח שאני מציאות של חיסרון.

אל תשכח את ה'

לשכוח את ה' פירושו לחשוב שהבריאות או יראת השמיים הם בידיים שלי, זה ממני, אני מייצר אותם. אדם נורמלי הוא אדם שחי שהוא מצד עצמו חולה, ואם יש לו בריאות זה "רפאנו ה' ונרפא". מישור שאל אותי "למה אנחנו אומרים כל יום 'רפאנו ה' ונרפא...'?" - אני בריא, אני לא חולה..." (התשובה היא כן, אנחנו חולים! אתה בריא כי כל רגע ה' מרפא אותך מחדש, וכששוכחים את זה הוא מזכיר לנו ונותן לנו פעם כאב בטן, פעם נזלת, פעם כאב שיניים, כל פעם משהו אחר, עד שנקלוט את זה.

אותו הדבר ביראת שמים - אם אתה חושב שיש לך יראת שמים מצד עצמך, אז הקב"ה פתאום מביא לך ניסיון ואתה עושה שטויות - נופל בכעס, צועק, נכנס למחלוקות... היכן האמונה שלך? אמרת שיש לך יראת שמים... הלולב הוא הגבוה מכולם, הלולב יודע שיש לו חיסרון של יראת שמים, "יש לי טעם בלי ריח, אין לי יראת שמים", הוא אדם שמודע לחיסרון שלו, מה שאין כן האתרוג שהוא חושב שהוא מושלם ולאמיתו של דבר הוא החסר מכולם.

יהי רצון שנזכה ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

חג סוכות שמח

והיתר לא, למה דווקא הוא חזר בתשובה? כל הילדים מאותה משפחה, אותו חינוך, הכל אותו דבר, אז למה דווקא הוא? האם בגלל שהוא יותר רציני? לא! בורא עולם פתח לך את הלב לשמוע ולקבל דברי תורה ולאחיך הבכור הקב"ה עדיין לא פתח את הלב, למה? לא יודע! ככה זה חשבונות שמייים, אבל זה לא אומר שאתה יותר טוב ממנו, ומה הראיה? למה עד עכשיו לא חזרת בתשובה? אם אתה "טוב", "יקר" ו"נחמד", מה קרה שהתעוררת רק עכשיו? פשוט, רק עכשיו בורא עולם ריחם עליך, ה' הראה לך עשרים ומשהו שנה מי אתה באמת, וזה שעכשיו חזרת בתשובה - אלו הרחמים שלו. אבל מישור שחזר בתשובה ואחר כך הוא בא למשפחה שלו ומתחיל לצחוק עליהם "תראו איך אתם נראים!" ומדבר אליהם בצורה מזלזלת כאילו שהוא יותר טוב, אז מה עשינו בזה? אדם שיודע שאלו הרחמים של ה' ושהוא בדיוק כמו המשפחה שלו יכבד את משפחתו.

למשל, במקלה יש מתופף, חצוצרן ויש נגן קלרינט. כל אחד עושה את מה שהנשמה שלו נמשכת אליו וביחד אנחנו מקבלים מוזיקה יפה. אותו הדבר אנחנו - חסידות אחת מדגישה את העניין של השמחה, חסידות אחרת מדגישה את העניין של לימוד תורה, חסידות אחרת מדגישה את העניין של אהבת ישראל, כל חסידות בעם ישראל מדגישה משהו אחר, אבל כולם מודים שזה לא אנחנו, אלא הרחמים של ה'.

בלי טעם וכלי ריח

הערבה מסמלת אנשים שאין להם לא מצוות ולא מעשים טובים, אין להם לא טעם ולא ריח. אבל ב'הושענא רבא' - ביום האחרון של סוכות - אנחנו לוקחים חמישה בדי ערבות וזה נקרא "יום הערבה", למה? כי ביום האחרון של סוכות אנחנו מגיעים להכרה "לא רק שאין לי ריח אלא אין לי גם טעם, אין לי כלום". הערבה שנמצאת בתוך ארבעת המינים היא באמת בלי טעם וכלי ריח בפועל, ולכן כל ארבעת המינים מתבטלים לערבה, "נכון, היום אני אתרוג, יש לי טעם וריח אבל זה לא ממני, אני בעצם ערבה".

סוכה - דירה של בהמה או צל האמונה?

הסוכה היא מצד אחד דירה של בהמה, אבל מצד שני היא "צל האמונה" - זאת אומרת אם אתה מכיר שאתה מצד עצמך בלי הרחמים של ה' בדיוק כמו בהמה - כעסן, עצלן, תאוותן אז פתאום אתה רואה כמה בורא עולם מרחם עליך, מההכרה הזאת אתה מגיע לצל האמונה, מזה אתה מגיע לראות את הרחמים של ה' ומיד אומרים לך "חג הסוכות תעשה לך" - למעט סוכה גזולה, אל תחשוב "הנה נהייתי מאמין פתאום" לא! אל תיקח את האמונה לעצמך, כי אם כן, אתה חוזר להיות אתרוג, אתה

כשאנחנו אוגדים את ארבעת המינים - אנחנו לוקחים את הלולב, ההדס והערבה וקושרים אותם ביחד - והאתרוג הוא נפרד, הוא לא מחובר אליהם... למה? כי מי שהוא חושב שהוא מושלם אז לא מכבודו להתייחס לאנשים הפשוטים, זו לא הרמה שלו. אדם שחושב שהוא מושלם לא מסוגל להתחבר לאחרים, לעומת זאת הלולב מחובר כל שבעת הימים להדסים ולערבות "כבוד הלולב, למה אתה מתחבר אליהם? איך אתה יחד איתם באותה אגודה?" מה התשובה? "אני לא יותר טוב מהם. גם לי אין יראת שמים, ואם כבר יש לי - זה לא שלי אלא זה מתנה מה', השם ריחם עלי..." לכן את האתרוג אנחנו תופסים ביד שמאל כי מי שחושב את עצמו שהוא מושלם, הוא לא מושלם בכלל, הוא הכי גרוע שיש. לכן אתרוג זה ראשי תיבות "אל תבואני רגל גאוה".

לכן חכמים תיקנו, לברך על הלולב שיש לו טעם בלי ריח - הלולב מסמל אדם שמקיים מצוות ועושה חסד, אבל אם תגיד לו "תראה כמה חסדים אתה עושה, כמה מצוות יש לך..." אז הוא יאמר לך "תשמע, זה לא בגלל יראת שמים, זה אינטרסים, אני מחפש כבוד, רוצה שיעמדו לכבודי...". כל פעם הוא טוען שאין לו יראת שמים. בכלל, לבן אדם הזה יש סיכוי כי הוא לפחות יודע את הבעיה שלו, הוא מודע לחסרונות שלו... לולב זה אותיות "לו לב" - הלב שלי הוא מאת ה', אם בכל זאת יש לי משהו בלב, טיפת יראת שמים - זה של ה' ולא שלי.

עכשיו ניתן להבין את הדעה שאומרת שעץ הדעת שאכל ממנו האדם הראשון היה אתרוג, אתם יודעים למה הוא אכל מעץ הדעת? כי הוא חשב שהוא מושלם והראיה היא כשהקב"ה שאל אותו "למה אכלת מעץ הדעת?" אז הוא ענה "לא, לא אני אשם, אישתי אשמה 'האישה אשר נתת עמדי' ומה איתך?"

"לא, אני בסדר". זו הבעיה, שהוא אכל מהאתרוג, זאת אומרת הוא התנהג כמו אתרוג, הוא חשב שהוא מושלם. לכן אנחנו לוקחים את האתרוג הזה בסוכות ואומרים לו: "אתרוג, בוא תתקרב לכולם, תבין שאתה כמו כולם, בוא תתקרב למינים האחרים, תתקרב קצת ללולב, תתקרב להדס ולערבה, תבין שאתה לא יותר טוב מהם ואם אתה זוכה ללמוד ולהתפלל ויש לך טיפה יראת שמים - זה כי ה' מרחם עליך".

מהיכן מקבלים יראת שמים?

"הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו" - ה' נותן לנו יראת שמים. הכלי הוא תפילה: "אבא, תציל אותי מהגאוה שלי, תזכה אותי להכיר שאני לא יותר טוב מהשני..."

יש משפחה אחת שאם אחד מהם חזר בתשובה

הנצי"ח יקיריכם באור התורה
הזמנות מיוחדות להקדיש את לימוד התורה
לעילוי נשמת יקיריכם או לרפואה והצלחה.

בסוף כל יום:

מי שברך לתורתם
ואזכרת נשמות לנפטרם



גלי את טעמה המתוק של התורה
בואו להצטרף אלינו ללימוד חזויתי
בכולל הערב החדש של 'דרך הבעל שם טוב'!

בית המדרש 'פני אהרן', רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק

ר' אברהם: 052-225-8276 כל ערב 21:00-22:30 ר' נאור: 055-669-6727

תוצאות

הַיֵּלֵד שֶׁהִכָּה אֶת עֲזִי עֶמֶד כָּל הָעֵת מֵאַחֲרֵי הַדָּלֶת הַסְּגוּרָה שֶׁל
הַמִּשְׁטָר. הוּא הָיָה לְחוּץ וּמִפְּנֵי, וְנִסָּה לְשִׁמְעַת הָאֵם עֲזִי יִסְגֵּר אוֹתוֹ.



עזי שמח לראות את השמחה שלהם, הוא ידע שמי שנותן – תמיד מקבל בחזרה.



לפרטים ולרכישה:
 עומרי: 052-7163882
 ברהם: 052-2258276

100 סיפורים מרתקים!
המבילי
מוזבלי